

Chùm thơ Diệu Giác (Phần cuối)

ISSN: 2734-9195

09:00 03/12/2024

Sống đời... dạo khắp muôn nơi / Trí năng phương tiện... giúp người đi xa / Trí huệ... ánh sáng đèn pha / Chân tâm Diệu giác... Quê nhà Trượng phu.

Diệu Giác

(Thơ thiền)

7 - CHÂN QUÊ

TÂM THƯỜNG

(Ảnh: Internet)

Sầu muộn mệnh mang... chảy lững lờ,

Đêm như thơ thần... giữa vườn mơ,

Bống trắng ra khỏi... vắng mây tối,

Thoáng chợt hiện lên... mấy vần thơ.
Ánh dương dần toả... khắp chân trời,
Chim hót lá reo... hòa nhạc đời,
Thế sự xoay vần... theo gió cuốn,
Tâm thường an lạc... chốn thanh thời.

ĐỐN GIÁO

(Ảnh: Internet)

Phật chỉ có trong... chúng sinh,
Rời chúng sinh chẳng... thấy hình Phật đâu,
Phật tính sẵn có... khỏi cầu,
Từ Bi Hỷ Xả... nhiệm mầu, linh thông.
Kiến tính thấu tỏ... tính không,
Trung đạo, bát nhã... cùng đồng "chẳng hai",
Chân lý siêu vượt... đúng - sai,
Chân tâm cũng chẳng... trong - ngoài thân ta.
Chúng sinh sống cõi... Ta bà,

Vẫn có ánh huệ... trong nhà tinh anh.
Bồ đề tự tính ... tịnh thanh,
Diệu dụng tâm ấy... chắc thành Phật ngay!

DIỆU PHÁP TRÍ ĐỘ

(Ảnh: Internet)

Bồ tát Quán Tự Tại,
Dạy Xá Lợi tử rằng,
Tâm quán thường lặng lẽ,
Huệ chiếu hằng sáng soi.
Rõ Ngũ uẩn trong ta,
Chẳng hề có tự tính,
Ai thực chứng điều ấy,
Khổ nạn khắc tiêu ngay.

*

Không chẳng khác gì sắc,
Sắc chính thực là không,

Vạn pháp đều như vậy,
Đồng một thể Không này.
Căn, Trần, mười tám Giới,
Tứ đế cùng Nhân duyên,
Trí - đắc và năng - sở,
Đều là Không cả mà.
Tâm không còn ngăn ngại,
Sợ hãi chẳng còn đâu,
Giữa biển khổ quay đầu.
Liên thấy ngay bến đậu.

*

Bồ Tát quán như thế,
Chứng nhập niết bàn rồi,
Chư Phật trong ba đời,
Cùng đắc vô thượng giác.
Diệu pháp Trí độ đầy,
Cứu vớt chúng sinh đây,
Vượt biển khổ sinh tử,
Về bến Giác ngộ này.

BÁU NGỌC MA NÍ

(Ảnh: Internet)

Quán Thế Âm Bồ Tát,
Quán soi thấy rõ ràng,
Những viên ngọc Ma Ní,
Trong chúng sinh, ẩn tàng.
"Sức sống" cùng "Trí Huệ",
Gắn chặt với "Thời gian",
Ba viên ngọc vô giá ,
Tuyệt nhất cõi nhân gian.

*

"Sức sống" đồng Giác tính,
Sẵn trong mỗi sinh linh,
Giác tính rời - thân diệt,
Trở lại cõi vô tình.
"Thời gian"- thời Hiện tại,
Chẳng khứ cũng chẳng lai,

Khi mình đang hít thở,
Tâm cùng Cảnh - chẳng hai.
Làm người đều ẩn chứa,
Trí Huệ đầy diệu linh,
Có năng lực rọi chiếu,
Phá tan cõi U minh.

*

Sống tu Bát Chánh Đạo,
Chánh Niệm - nhập Hiện tại,
Chánh Định - hiển Giác linh.
Chánh Kiến - tỏ Huệ minh.
Ba viên Ngọc quý đấy,
Phật chỉ dạy cho ta.
Biết diệu dụng Ngọc ấy,
Hạnh phúc bừng nở hoa.

GIÁC NGỘ

(Ảnh: Internet)

Ai cũng đều có đủ,
Chân tâm đồng vũ trụ,
Thanh tịnh - chẳng diệt sinh,
Rỗng lặng - hằng diệu linh.

Trí huệ tựa mặt trời,
Trí năng như mặt trăng,
Ta bà giống quả đất,
Đạo - “bản đồ Tâm linh”.

*

U mê là Nguyệt thực,
Mặt trăng đang tối đen,
Bởi ta bà che khuất,
Hết ánh sáng Huệ năng.
Lời nói chẳng thể tả,

Não tưởng khó mà lường,
Suy nghĩ càng xa Đạo,
Chỉ lặng để quán sâu.
Biết vào “Cửa Đạo” rồi,
Sống tu từng hơi thở,
Chứng - chẳng chứng gì cả,
Ngộ- rỗng lặng sáng ngời.

*

Ta bà đâu chỉ khổ,
Tịnh động cũng là đây,
Trong ánh sáng ngập đầy,
Của niềm vui Nhân ái.
Lời Chẳng còn “mình và họ”.
Chỉ có “Chúng ta” thôi,
Trên Địa cầu duy nhất,
Vũ trụ quý yêu này.

BÌNH MINH

(Ảnh: Internet)

Vọng niệm - Vượn nhẩy nhót,
Vọng tưởng - Ngựa chạy hoang,
Vọng tình - Nai lẫn lối,
Tâm bình - chốn lạc an.
Tâm vọng - mặt biển dậy,
Trí năng - Nguyệt tỏa xa,
Chân tâm - Đáy biển lặng,
Trí huệ - Nhật bùng ra.

CHÂN QUÊ

(Ảnh: Internet)

Vọng niệm, vọng tưởng... vọng tình,
Vọng nào chưa lặn... để mình lắng nghe,
Khi ba vọng hết... nhi nhoe,
Lòng êm hiện cảnh... miền quê ru hời.
Sống đời... dạo khắp muôn nơi,
Trí năng phương tiện... giúp người đi xa,
Trí huệ... ánh sáng đèn pha,
Chân tâm Diệu giác... Quê nhà Trượng phu.

Tác giả: **Chánh Tín**